

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.441 van 28 september 1999
in de zaak A. 63.892/XII-1353.**

In zake : 1. Jan VAN DER PLAS,
2. Cecile DE MEUTER,
wonende te OPWIJK,
Eeksken 208

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan VAN DER PLAS en Cecile DE MEUTER op 31 mei 1995 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing genomen door de aangestelde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 maart 1995, stellende :

"De ambtshalve inschrijving van de heer en mevrouw Jan VAN DER PLAS - Cecilia DE MEUTER en hun kinderen Veerle en Geert VAN DER PLAS in het bevolkingsregister van BUGGENHOUT d.d. 4 november 1993 aan de Ravestraat 250 dient te worden behouden, waarbij Geert VAN DER PLAS voor de duur van zijn studies als tijdelijk afwezig dient te worden beschouwd uit het gezin van zijn ouders.

De inschrijving van Veerle VAN DER PLAS in het bevolkingsregister van MEISE d.d. 7 maart 1994 aan de Biest 27/5 dient te worden behouden";

Gelet op het arrest nr. 56.024 van 25 oktober 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekers;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE CUYPER, die loco advocaat L. DELEU verschijnt voor verzoekers, en van adjunct-adviseur B. ZIMMERMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat voor de uiteenzetting van de feiten kan worden verwezen naar het voornoemde arrest nr. 56.024 van 25 oktober 1995;

2.1.1. Overwegende dat verzoekers als eerste middel de schending aanvoeren van artikel 102 en volgende van

het Burgerlijk Wetboek; dat zij betogen dat zij rechtsgeldig hun wettelijke woonplaats in Opwijk hebben gevestigd, dat zij daartoe uitdrukkelijke verklaringen hebben afgelegd en ook de bedoeling hebben om in die gemeente, waar het centrum van hun privé-belangen is gelegen, werkelijk te verblijven; dat volgens verzoekers iedere burger vrij en ongedwongen zijn woonplaats mag kiezen en dat een derde die keuze niet kan maken; dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord erkennen dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen het begrip "woonplaats" en dat van "hoofdverblijfplaats" in de zin van het koninklijk besluit van 16 juli 1992, betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, doch dat de gemeenschap waartoe de betrokkenen behoren, wat henzelf betreft, Opwijk, in aanmerking moet worden genomen;

2.1.2. Overwegende dat artikel 102 en volgende van het Burgerlijk Wetboek betrekking heeft op de woonplaats in de betekenis welke de burgerlijke wet eraan hecht; dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van de artikelen 3 en 8 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen alsmede op grond van artikel 21 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister; dat noch evengenoemde wet, noch evengenoemd besluit verwijzen naar artikel 102 en volgende van het Burgerlijk Wetboek; dat het begrip "hoofdverblijfplaats", zoals dat op het vlak van de inschrijving in het bevolkingsregister wordt gehanteerd geen functie is van afgelegde verklaringen noch -tenzij uitzonderlijk en in samenspel met andere gegevens- van de intentie om ergens te wonen; dat zoals uit artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 en uit artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 blijkt, de bepaling van de

hoofdverblijfplaats gebaseerd is op een daadwerkelijke en vrijelijk gekozen woonsituatie vastgesteld op grond van feitelijke objectieve gegevens; dat de inschrijving in de bevolkingsregisters volgens de modaliteiten van evengenoemde wet en uitvoeringsbesluit dan ook niet tot gevolg heeft aan de betrokkene een verplichte verblijfplaats op te leggen; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekers een tweede middel ontleen aan de schending van de reglementering omtrent de bevolkingsregisters; dat zij betogen dat overeenkomstig artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 de eerste criteria voor de vaststelling van de hoofdverblijfplaats zijn, de plaats waar de betrokkene na zijn beroepswerkzaamheden heengaat en de plaats waar de kinderen naar school gaan en dat in hun geval die plaats de gemeente Opwijk is, aangezien hun kinderen er steeds school hebben gelopen en het gezin steeds behoord heeft tot de parochiegemeenschap van Sint-Paulus te Opwijk; dat zij in hun memorie van wederantwoord voorts betogen dat zij weliswaar het grootste deel van hun werkdagen doorbrengen in Buggenhout zodat het energieverbruik op die plaats hoger is, maar dat het geheel van de in aanmerking te nemen feitelijke gegevens aantoont dat zij altijd behoord hebben tot de gemeenschap van Opwijk; dat zij in hun laatste memorie nog beklemtonen dat zij steeds hun woonplaats en hun familiale, patrimoniale, economische en sociale banden hebben gehad in Opwijk en nooit de bedoeling hadden die te verplaatsen naar Buggenhout;

2.2.2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 de hoofdverblijfplaats vastgesteld wordt op grond van verschillende in dat artikel genoemde criteria; dat verzoekers er ten onrechte van uit lijken te gaan dat die criteria in volgorde van belangrijkheid zijn opgesomd; dat daarenboven de gegevens die verzoekers

aanbrengen de bevindingen van de bevolkingsinspecteur waarop de bestreden beslissing is gesteund niet ontkrachten; dat, immers, de plaats waar de kinderen destijds school hebben gelopen niet bepalend is bij de beoordeling van de actuele woonsituatie en het behoren tot een parochiegemeenschap geen bewijs inhoudt van inwoning in de bij die parochie horende gemeente; dat het waar mag zijn dat verzoekers hun banden met de gemeenschap van Opwijk niet wensten te verbreken en deze nog steeds onderhouden, maar dat zoals bij het eerste middel reeds is gezegd, in de eerste plaats rekening moet worden gehouden met de feitelijke vaststellingen; dat het onderzoek heeft uitgewezen dat deze duidelijk wijzen op een hoofdverblijf te Buggenhout veeleer dan te Opwijk, waar de woongelegenheid summier is en het energieverbruik zeer beperkt; dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekers een derde middel ontleen aan machtsoverschrijding en machtsafwending; dat zij het middel uiteenzetten als volgt :

"Ten onrechte hebben het gemeentebestuur van Buggenhout en de Minister van Binnenlandse Zaken zich een beslissingsrecht toegeëigend, dat in wezen toekomt aan verzoekers en aan verzoekers alleen.

Aldus heeft de Minister, in het bestreden besluit, zijn macht overschreden.

Anderzijds lijkt het duidelijk te zijn dat de gemeente Buggenhout en met haar de Minister van Binnenlandse Zaken, hun machten afgewend hebben naar andere doeleinden dan deze die nagestreefd worden door art. 102 e.v. van het Burgerlijk Wetboek en, inzonderheid, van de wet van 19 juli 1991 en van het uitvoerend KB van 16.7.1992.

Het geheel van deze wetgeving heeft inderdaad als bedoeling ordenend op te treden op het vlak van de woonplaatsen van de inwoners van het land. In die zin dat iedere inwoner een verblijf dient te hebben onder de vorm van een wettelijke woonplaats.

In casu kan niet betwist worden dat verzoekers een dergelijke woonplaats hebben.";

2.3.2. Overwegende dat, zoals reeds gesteld bij het eerste middel, de inschrijving in het bevolkingsregister volgens de regels van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 geen inbreuk inhoudt op de vrijheid die de burgers hebben bij de keuze van hun hoofdverblijfplaats; dat verzoekers geenszins aantonen dat de verwerende partij buiten de grenzen van de wet van 19 juli 1991 en voornoemd uitvoeringsbesluit is getreden wanneer zij, na op grond van de verslagen van de bevolkingsinspectie tot de bevinding te zijn gekomen dat verzoekers niet in Opwijk maar in Buggenhout hun geregeld verblijf hebben, hun inschrijving op dat adres heeft vastgesteld; dat verzoekers evenmin enig gegeven aanbrengen dat wijst op machtsafwending; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van verzoekers, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig september 1900
negenennegentig, door de XIIe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.